

[Horn.]

på forhånd skulle sige: vi sikrer 200-250 mill. kr. om året til dette selskab. Det er forudsætningen for, at det kunne lade sig gøre. Man får da ikke nogen til at gå ind i at drive et selskab, når man på forhånd ved, at der skal skaffes penge til dækning af et underskud, penge, som man ikke ved, hvor man skal hente. Det er en ren illusion.

Herefter går jeg ud fra, at pressen ikke vil sigte mig for, at jeg skulle have ændret standpunkt med hensyn til at drive statsbanerne som koncessioneret selskab. Men jeg er stærkt interesseret i, at vi lægger nogle rammer for driften af statsbanerne, så de kan drives som den forretning, der er mulighed for at gøre dem til. Statsbanerne gør selv meget, og jeg er sikker på, at når strukturudvalget nu er færdigt på et eller andet tidspunkt, så får selve apparatet en modernisering, som vil give det basis for at være en rigtig forretning, og så bør folkettingen give sådanne arbejdsrammer, at det virkelig kan blive en forretning.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-52

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1,

vedtoges med 121 stemmer mod 2.

Ændringsforslag nr. 2, § 53, således ændret, og §§ 54-74

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen udtaler sig herimod, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til justitsministeren af Poul Dam, Kurt Brauer, Krog Hansen, Morten Lange og Aksel Larsen:

„Hvilke oplysninger kan justitsministeren give folkettingen

1) om de forholdsordrer, der i almindelighed gælder for politiets indsats i forbindelse med demonstrationer og lignende,

2) om, hvilke disciplinære foranstaltninger der træffes for at sikre, at forholdsordrerne overholdes, samt

3) om, hvilke specielle instrukser der blev givet i forbindelse med Vietnamdemonstrationen den 27. april 1968?“

Ordføreren for forespørgerne (Poul Dam):

Den forespørgsel, som jeg herved har den ære at motivere på forespørgernes vegne, behøver måske slet ingen begrundelse. Begivenhederne den 27. april har rejst en så omfattende debat om både politiet og demonstrationerne, at det må være ganske naturligt, at også folkettingen tager spørgsmålene op. Eigentlig burde det vel være sket hurtigere — der er jo gået det meste af tre uger siden hin lørdag — men folketingets forretningsorden giver jo ikke rigtig plads for de helt aktuelle debatter; det skulle man måske søge ændret ved lejlighed; det ville ikke være godt, om det, der siges her i salen, kommer bagefter som det tynde øl.

Problemerne er ganske vist allerede blevet berørt et par gange i spørgetiden, men de stillede spørgsmål og justitsministerens svar på dem har efter min mening ikke gjort forespørgselsdebatten overflødig, man kan måske sige tværtimod. Det er nemlig af betydning at få understreget, at de problemer, der rejser sig, er langt større og langt alvorligere end det i sig selv forholdsvis enkle spørgsmål, hvorvidt nogle politifolk måtte have forløbet sig i en situation, der voksede dem over hovedet.

Der er på den ene side hele spørgsmålet om, hvorvidt politiets instrukser som helhed er tilfredsstillende for folkettingen, og vort parlamentariske system lægger jo det endelige ansvar i denne sal, hvor enhver minister til syvende og sidst må hente sin myndighed. Jeg skal komme tilbage til dette, som nok er det centrale i forespørgslen; men det må jo ses i lyset af et andet moment, som jeg skal fremhæve.

Selve eksistensen af de store demonstrationer rejser for mig at se en række påtræn-